

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.135/2013/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. szeptember 12. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Ítéletet:

A sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben az Egri Törvényszék 2012. december 13. napján kelt 5.B.643/2011/34. számú ítéletét I. r. vádlottal szemben **megváltoztatja**.

1 rb csalás büntetében a vádlott bűnösségének megállapítását **mellőzi**.

A szabadságvesztés büntetését **2 (kettő) év 6 (hat) hónap** börtönre **enyhíti**; a büntetése **fele részének letöltése után** feltételes szabadságra bocsátható.

Az 1. sz. sértettet kártérítési igényének **érvényesítésével egyéb törvényes útra utasítja**. A vádlott illetékfizetésre kötelezését **mellőzi**.

Figyelmezteti a magánfelet, hogy amennyiben az ítélet kézbesítésétől számított 60 napon belül nem igazolja, hogy polgári jogi igényét érvényesítette, az elrendelt **zár alá vételt fel kell oldani**.

Az elsőfokú bíróság által megjelölt tárgyalási napok közül az első hónapot decemberről szeptemberre **helyesbíti**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárásban felmerült **9.240.-** (Kilencezer-kettőszáznegyven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság ítéletében I. r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette [1978. évi IV. tv. 317. § (1) és (6) bekezdés a.) pont], 1 rb. csalás büntette [1978. évi IV. tv. 318. § (1) és (6) bekezdés a.) pont], 1 rb. sikkasztás büntette [1978. évi IV. tv. 317. § (1) és (6) bekezdés a.) pont] és 11 rb. magánokirat-hamisítás vétsége [1978. évi IV. tv. 276. §] miatt halmazati büntetésül 3 év 8 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Kötelezte az I. r. vádlottat, hogy 15 napon belül fizessen meg az 1. sz. sértett részére 57.583.994.- forintot, a magánfél polgári jogi igényének érvényesítését ezt meghaladó részében egyéb törvényes útra utasította.

Figyelmeztette a magánfelet, hogy az Egri Városi Bíróság 5.Bny.5060/2011/2. számú végzésével elrendelt zár alá vétel feloldására kerül sor, amennyiben a megállapított teljesítési határidő lejártától számított 30 napon belül nem kér végrehajtást.

A bíróság kötelezte továbbá I. r. vádlottat 163.148.- forint bünyügyi költség és 90.000.- forint illeték megfizetésére.

Az ítélet ellen I. r. vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.297/2013/1.** számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást, ennek során ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve megalapozott tényállást állapított meg, amely mentes a Be. 351. § (2) bekezdésben foglalt hibáktól és hiányosságoktól.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett I. r. vádlott bűnösségére, a cselekmények minősítése is törvényes.

A büntetés nemének és mértékének meghatározásakor a törvényszék helyesen értékelte a bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösség fokát és a büntetéskiszabási körülményeket. A kiszabott büntetés törvényes, annak enyhítése nem indokolt.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen **az I. r. vádlott védője** a megállapított tényállást, a bűnösségre vont következtetést és a cselekmények minősítését nem vitatta. Az enyhítésért bejelentett fellebbezést fenntartotta, melyet azzal indokolt, hogy az elsőfokú bíróság túlzott súllyal vette figyelembe a vádlott büntetett előéletét és nem értékelte megfelelően a jelentős időmúlást. A kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke eltúlzott joghátrány, a büntetési célok enyhébb büntetéssel is elérhetők.

I. r. vádlott felszólalásában nem vitatta a tényállásban megállapított cselekmények elkövetését, azonban kiemelte, hogy nem anyagi haszonszerzés vezérelte, melyet az is igazol, hogy a lízingdíjat mindaddig fizette, amíg a vállalkozása el nem lehetetlenült. Mindezen körülményekre tekintettel indítványozta a kiszabott büntetés enyhítését.

A fellebbezések alaposak.

- - - o o o - - -

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság ítélete II. r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett, ezért a felülbírálat a Be. 349. § (1) bekezdés értelmében e vádlottra kizárt.

A felülbírálat eredményeként az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályok szerint, kellő alapossggal és körültekintéssel folytatta le.

Az elsőfokú bíróság a Be. 75. § (1) bekezdésben megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a Be. 118. § (2) bekezdés szerint eljárva I. r. vádlott beismerő vallomása mellett az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges egyéb bizonyítékokat is beszerezte.

Tekintettel arra, hogy a tanács összetételében változás történt, az elsőfokú bíróság 2012. szeptember 10. napján a tárgyalás anyagának ismertetésével a Be. 287. § (4) bekezdésében foglalt eljárási szabályt betartotta.

Tanú 1. sz. tartós külföldi tartózkodása személyes megjelenésének akadályát képezte, ezért a Be. 296. § (1) bekezdés a.) pontja alapján a nyomozás során tett nyilatkozatának felolvasása megfelel a perrendi szabályoknak.

2. és 3. sz. tanúk vallomásának - a Be. 296. § (2) bekezdésére alapozottan - ügyési indítványra történő felolvasására szintén törvényesen került sor. Ezeknek a meg nem jelent tanúknak a kihallgatását a Be. 285. § (1) bekezdésben felsoroltak nem indítványozták és a vádlott ténybeli beismerő vallomására tekintettel a bíróság sem tartotta szükségesnek megidézésüket.

Az ítéltábla álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem merült fel.

Ennek során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként feltárt bizonyítékok értékelésével megállapított tényállás a Be. 351. § (2) bekezdés b.) pont II. fordulata és c.) pont alapján megalapozatlan, mert kisebb részben hiányos és iratellenes.

A megalapozatlanságot az ítéltábla a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pont értelmében az iratok tartalma alapján történt kiegészítéssel és helyesbítéssel orvosolta.

Az ítélet 5. oldal második bekezdésben a szerződéskötés időpontját 2006. március 16. napjára pontosítja (nyomozati iratok 811-869. oldal).

Az ítélet 5. oldal negyedik bekezdéshez az alábbi mondatot illeszti: A 2006. március 16. napján elkövetett, a 1978. évi IV. tv. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a.) pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó csalás büntette miatt a

Heves Megyei Főügyészség a B.2256/2009/26-I. számú határozatával a nyomozást a Be. 190. § (1) bekezdés e.) pontja alapján elévülés okából megszüntette (elsőfokú iratok vád melléklete).

Az ítélet 5. oldal utolsó előtti bekezdésben a mondat második tagmondatát akként helyesbíti, hogy: „...a szerződések alapján a lízingbe adó tulajdonjoga részjogosultságainak gyakorlását a rendelkezési jog - **ide értve kifejezetten, de nem kizárólagosan** az átengedésre, terhelésre, biztosítékba adásra és elidegenítésre vonatkozó jogosultságokat - kivételével a lízingbe vevőnek átengedte.” (nyomozati iratok 91. oldal).

Az ítélet 6. oldal 1. rész első bekezdésben az 50.800.- euro a 2006. november 27. napján érvényes MNB 259,01.- forint/1 euro középárfolyammal számolva 13.157.708.- forint.

Az ítélet 6. oldal 1. rész negyedik bekezdésben a sikkasztás elkövetési értékét helyesbíti: az pontosan nem állapítható meg, a 73.157.708.- forintot biztosan meghaladta, de az 500 millió forintot nem érte el.

Az ítélet 6. oldal 2. rész első bekezdést kiegészíti azzal, hogy 2-3. számú sértett a bérleti szerződésekkel egyidejűleg adásvételi előszerződést is kötött a M. típusú teherszállító gépjárművekre, melyek értelmében a bérleti szerződés lejártát követően meghatározott pénzösszeg (20.000.- euro+áfa) kifizetése után a járművek a sértett 2. számú tulajdonába kerültek volna (nyomozati iratok 1037-1055. oldal).

Az ítélet 7. oldal első bekezdés után az ítélet jogi indokolásából átemeli a 19. oldal utolsó és a 20. első és második bekezdést.

Az ítélet 8. oldal első bekezdés után az alábbi bekezdést illeszti: „A sértett 2. számú 2008. július 25., július 30., augusztus 26., október 03., november 28., december 16., 2009. február 11. és április 07. napján összesen 24.830.242.- forintot fizetett az sértett 1. szám alattinak a lízingszerződés kapcsán.” (nyomozati iratok 155. oldal és bírósági iratok 29/1. szám alatti beadvány).

Az ítélet 8. oldal második bekezdés után az alábbi bekezdést illeszti: „A 2. sz. sértett a bérleti díjat 2009. március hónapig rendszeresen fizette a 3. sz. sértett” (nyomozati iratok 117. oldal).

Az ítélet 8. oldal harmadik bekezdés után az alábbi bekezdést illeszti: „A vádlott számára váratlanul csökkent a kitermelés mennyisége, így kevesebb munkát kapott a cége, ami bevételkiesését eredményezett, illetve a gépjárművek üzemeltetése és fenntartása jelentős költségtöbbletet jelentett.”(I. r. vádlott vallomása nyomozati iratok 1032-1034. oldal és bírósági iratok 8. számú jegyzőkönyv)

Az ítélet 8. oldal negyedik és ötödik bekezdést a tényállásból kirekeszti.

Az ítélet 8. oldal hatodik bekezdésben a sikkasztás elkövetési értéke 117.326.000.- forint (nyomozati iratok 189-205. oldal).

Az ítélet 8. oldal hetedik bekezdés helyére az alábbi illeszti: „Az 1. sz. sértettel kötött lízingszerződés kapcsán 2009. június 15. napjáig a 2. sz. sértett összesen 44.416.006.- forintot fizetett meg. (bíróági iratok 29/1. szám alatti beadvány).

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 352. § (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

--- o o o ---

Az ítélet indokolása a Be. 258. § (3) bekezdés d.) pont alapján részletesen tartalmazza a bizonyítékok számbavételét. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Be. 78. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően, egyenként és összességében értékelte is, a logika és ésszerű gondolkodás szabályainak megfelelő mérlegeléssel állapította meg a tényállást.

I. r. vádlott az eljárás során mindvégig egybehangzó, ténybeli beismerő vallomást tett, mely összhangban állt a tanúvallomásokkal és az okirati bizonyítékokkal is, így annak elfogadásához kétség nem fért. A megállapított tényállás megalapozottságát sem a vád, sem a védelem nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság tényállása az ítélet 5. oldal második és utolsó előtti bekezdésben, valamint a 6. oldal 1. rész első bekezdésben nyilvánvaló elírások, illetve számítási hiba miatt szorult pontosításra.

A 6. oldal 1. rész negyedik bekezdésben és 8. oldal hatodik bekezdésben a sikkasztás elkövetési értékét a másodfokú bíróság helyesbítette, ugyanis e körben nem osztotta az indokolás 13. oldal 4. pontjában foglalt álláspontot. A törvényi tényállás szerint a sikkasztást az követi el, aki a rábízott idegen **dolg**ot jogtalanul eltulajdonítja vagy azzal sajátjaként rendelkezik. A cselekmény minősítése a 1978. évi IV. tv. 138/A. § figyelembevételével a dolog **elkövetéskori értékéhez** igazodik, mely a kiskereskedelmi ár. Ennek megállapításához különleges szakértelem szükséges, amely a Be. 99. § (1) bekezdésre figyelemmel szakértő bevonását indokolja, hiszen a bíróság nem tudja eldönteni, hogy a szerződések valós vételárat tartalmaznak-e.

Az ítélet 5. oldal negyedik bekezdés és a 6. oldal 2. rész első bekezdés releváns részekkel kiegészítésre szorult a rendelkezésre álló és az elsőfokú bíróság által is elfogadott iratok alapján.

Az ítélet tényállása nem tartalmazta a 2. sz. sértett által az 1. sz. sértettnel a lízingszerződés kapcsán és a 3. sz. sértett a bérleti szerződés kapcsán kifizetett

összegeket, ezt a másodfokú bíróság pótolta az ítélet 8. oldal első és második bekezdést követően.

A másodfokú bíróság korrigálta az ítéletszerkesztési hibákat: az ítélet 7. oldal első bekezdés után átemelt a jogi indokolásból elemeket; illetve az ítélet 8. oldal negyedik és ötödik bekezdést pedig kirekesztette (melyet az indokolt, hogy az elsőfokú bíróság a történeti tényállásban helyezett el jogi indokolásba tartozó részeket) és e bekezdések helyébe új bekezdést illesztett.

- - - o o o - - -

Az irányadó tényállás alapján a törvényszék - a csalás büntette kivételével - okszerűen vont következtetést I. r. vádlott bűnösségére.

Az 1. és 2. sz. sértett sérelmére elkövetett, sikkasztás büntetteként értékelt, valamint a közbizalom elleni bűncselekmények jogi minősítése törvényes, megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak és a bírói gyakorlatnak.

A tényállás 2. pontja esetén az 1. sz. sértett sérelmére halmazatban megvalósított, a 1978. évi IV. tv. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a.) pontja szerint minősülő csalás büntetében a másodfokú bíróság a bűnösségre vont következtetés körében eltérő álláspontra helyezkedett.

Az elsőfokú bíróság a váddal lényegében azonos tényállást alapul véve a csalás tekintetében azt róta fel I. r. vádlottnak, hogy a szerződés megkötésekor az 1. sz. sértett alkalmazottait megtévesztette a vonatkozásban, hogy a gépjárművek az ő tulajdonát képezik, illetve a lízingszerződés teljesítésére pénzügyi helyzete miatt már annak megkötésekor, 2008. június 25. napján sem volt reális lehetősége, e magatartásával pedig 102.000.000.- forint kárt okozott, melyből 44.416.006.- forint térült meg.

Az 1978. évi IV. tv. 318. § (1) bekezdésében meghatározott csalás megvalósulásához az elkövetői szándéknak át kell fognia a törvényi tényállás valamennyi elemét.

A csalás esetében három, egymást kiegészítő okozati összefüggésnek kell fennállnia. Egyrészt a tévedésnek okozati összefüggésben kell lennie a tévedésbe ejtő vagy tévedésben tartó magatartásával. A második okozati összefüggés a tévedés és a tévedésbe ejtett vagy tartott személy vagyoni jogi jellegű rendelkezése között áll fenn. Emellett szükséges az is, hogy a tévedésben lévő vagyoni jogi rendelkezése és a bekövetkezett kár között is okozati összefüggés legyen.

A jogtalan haszonszerzés egyenes szándékot feltételező célzatán túl, a szándéknak a törvényi tényállás szerinti eredményre, azaz a károkozásra kell irányulnia.

A 3/2009. számú Büntető jogegységi határozat iránymutatása szerint nem állapítható meg a csalás (1978. évi IV. tv. 318. §) bűncselekményében a bűnössége

annak a terheltnek, akinek a kölcsön felvételekor szándékában áll a kölcsön visszafizetése, és ennek a reális lehetősége is adott, de a hitel megszerzése érdekében a piaci alapú kölcsön folyósításának feltételei tekintetében a hitelintézetet tévedésbe ejti és a pénzügyi intézmény e megtévesztése folytán folyósítja részére az igényelt kölcsönt. Az összeg rendszeres törlesztése vagy visszafizetése általában a visszafizetési szándék komolyságára, azaz a károkozási szándék hiányára utal. Mindez független attól, hogy a szerződés megkötésére a sértett tévedésbe ejtésével került sor.

Jelen ügyben a bizonyítási eljárás eredményeként nem nyert cáfolatot az a vádlotti védekezés, miszerint 2009. évben a céget elérte a gazdasági válság (nyomozati iratok 1033. oldal), csökkent a kitermelés mennyisége, így kevesebb munkát kaptak, ami bevételkiesését eredményezett, illetve a gépjárművek üzemeltetése és fenntartása jelentős költségtöbbletet jelentett. Ezen tényezők vezettek oda, hogy a 2. sz. sértett egy idő után már nem tudta törleszteni a 3. sz. sértett felé a bérleti, illetve az 1. sz. sértett felé a lízingszerződés miatt fennálló tartozását.

A törvényszék nem értékelte azt a lényeges körülményt sem, hogy a 2. sz. sértett a 2008. június 25. napján kötött lízingszerződéssel összefüggésben 2008. július 25. és 2009. április 07. napja között összesen 24.830.242.- forintot fizetett az 1. sz. sértettnek, illetve ezzel párhuzamosan a 2006. december 01. és 2007. február 01. napján a 3. sz. sértettel kötött bérleti szerződésből eredő fizetési kötelezettségét is 2009. március 01. napjáig teljesítette.

Mindezen körülményekre tekintettel megalapozatlan az a megállapítás, miszerint az I. r. vádlottnak a lízingszerződés megkötésének időpontjában nem volt szándéka és reális lehetősége sem a díj fizetésére, a fentebb részletezett tények ennek az ellenkezőjére utalnak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az 1. sz. sértett sérelmére az irányadó tényállás alapján nem állapítható meg a csalás büntetében I. r. vádlott bűnössége jogtalan haszonszerzési célzat hiányában, ugyanis a lízingszerződés megkötése végett megtévesztette ugyan a sértettet, de a szerződéskötés időpontjában szándékában állt a lízingdíjat és járulékait visszafizetni és a törlesztésre reális lehetősége is volt.

- - - o o o - - -

Az 1978. évi IV. tv. 83. § (1) bekezdés értelmében a büntetést - céljának (37. §) szem előtt tartásával - a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

A bíróság feladata az ítélezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését

az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is.

Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket teljeskörűen számbavette.

A bűnösségi kör változására tekintettel a másodfokú bíróság mellőzi a többszörös bűnhalmazatot, ugyanis két bűncselekmény esetén a bűnhalmazatnak a büntetési tételkeret felső határát emelő hatása van - 1978. évi IV. tv. 85. § (3) bekezdés -, ezért súlyosító körülményként történő értékelése a kétszeres értékelés tilalmába ütközik (Bkv. 56. számú kollégiumi vélemény III/6. pontja).

A jelentős, I. r. vádlottaknak nem felróható időmúlás - mely az ítélet kihirdetése óta bekövetkezett majdnem egy évvel tovább növekedett - figyelembe vétele megfelel a Bkv. 56. számú kollégiumi vélemény III/10. pontjában foglalt iránymutatásnak.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága több magyar vonatkozású ügyben is foglalkozott a tisztességes tárgyaláshoz való jog kérdésével az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke alapján. Ez ugyanis kimondja, hogy „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

Elsődlegesen az időmúlásra és a bűnösségi kör változására tekintettel indokolt a szabadságvesztés tartamának felülbírálata, melynek eredményeként a másodfokú bíróság a börtönbüntetést - a mellékbüntetés tartamának érintetlenül hagyása mellett - 2 év 6 hónapra enyhítette. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés mértékéből kiindulva ez nem tekinthető a büntetés jelentéktelen megváltoztatásának [Be. 371. § (2) bekezdés és Bkv. 16. számú kollégiumi vélemény].

A másodfokú bíróság lehetőséget látott az 1978. évi IV. tv. 47. § (3) bekezdés alkalmazására, melynek értelmében három évet meg nem haladó szabadságvesztés kiszabása esetén - különös méltánylást érdemlő esetben - a bíróság ítéletében akként rendelkezhet, hogy az elítélt a büntetése fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható. E kedvezmény alkalmazását elsősorban I. r. vádlott életkora indokolta, valamint az a tény, hogy korábban a törvénnyel összeütközésbe egy alkalommal került, akkor is kisebb súlyú bűncselekmény miatt állt a bíróság előtt, a jelen eljárás tárgyát képező cselekmény után sem indult más büntető eljárás ellene. E különös méltánylást érdemlő körülmények alapján megalapozottan feltehető, hogy a büntetés célja I. r. vádlottal szemben akkor is elérhető, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége a szabadságvesztés fele részének kiállása után megnyílik.

Az ítélet tábla a Be. 159. § (6) bekezdés e.) pontja alapján figyelmeztette a magánfelet, hogy amennyiben az ítélet kézbesítésétől számított 60 napon belül nem igazolja, hogy polgári jogi igényét érvényesítette, az elrendelt zár alá vételt fel kell oldani.

Fenti indokokra figyelemmel az ítéletábra - a Be. 361. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 370. § alkalmazásával a Be. 372. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Az Egeri Törvényszék 2012. december 13. napján kelt **5.B.643/2011/34.** számú ítélete I. r. **vádlottal szemben** a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **3.Bf.135/2013/10.** számú ítéletében foglalt változtatásokkal **2013. év szeptember hó 12. napján jogerős és végrehajtható.**

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: